

Date Personale

Nume si Prenume: ATITIENI Marcela

Varsta: 34

Tara de origine: Romania

Anul emigrarii: 2005

Tara de destinatie: Italia

Locuieste in: Bolzano **Din anul:** 2005

Intervievata de: APFR

Data si locul: 10 Martie 2009, prin e-mail

Istoria personala a emigrarii

Înainte de a pleca

1. Câți ani aveți când ați părăsit țara? A vă muta într-o altă țară a fost propria d-voastră decizie?

Am parasit Romania la varsta de 32 de ani. A fost idea sotului meu de a ne muta iar eu l-am urmat. Italia a fost prima noastra alegere.

1. Ați plecat singur/ă, împreună cu familia, sau cu alte persoane pe care le cunoșteți? Câți membri ai familiei au rămas în țară/ați lăsat în urmă?

M-am mutat doar cu sotul; familia, parintii, sora si toate rudele au ramas in Romania.

2. De ce ați părăsit țara? Vă căutați un loc de muncă? Ați avut probleme legate de religie sau politică? Ați dorit să cunoșteți țări noi și oameni noi? Ați avut alte motive? Dacă da, care?

Eu doar mi-am urmat sotul care nu a stia daca se mai intoarce sau nu in Romania.

3. Ați ales d-voastră destinația? Ați știut unde să mergeți și ce să faceți? Cunoșteți limba?

Nu am ales destinația, dar am stiut unde mergem. Pentru mine a fost o experienta noua deoarece nu stiam ce voi face odata ajunsa acolo si nu stiam deloc limba.

4. Spuneti-mi câte ceva despre așteptările d-voastră înainte de a părăsi țara. V-ați gândit să rămâneți în țară în care ați emigrat sau să reveniți în țara de origine?

Am avut mari asteptari cand am plecat din Romania. La inceput am intentionat sa ramanem in Italia 2 ani si apoi sa ne reintoarcem in tara noastra.

Drumul

1. Ce mijloace de transport ați utilizat?

Am ajuns in Italia cu masina.

2. Cât de lungă a fost călătoria d-voastră?
Calatoria a durat 2 zile.

3. Spune-ți-mi ceva legat de sentimentele d-voastră din timpul drumului.
Cand am ajuns am simțit ca un nou început se întinde în fața noastră. Eram foarte optimiști în legătura cu noua noastră viață.

Primul impact

1. Spuneți-mi ceva cu privire la primul impact cu noua țară. Ce anume s-a întâmplat prima dată când ați ajuns la destinație?

Cand am ajuns am realizat că în fața mea este o realitate diferită de cea cu care eram obișnuită. Dintr-o dată am realizat că nu sunt considerată autonomă deoarece nu știu limba.

2. Cât timp v-a luat ca să găsiți o locuință?
Nu am căutat o casă deoarece sotul meu deja avea una.

3. Cât timp v-a luat ca să găsiți un loc de muncă?
1 an.

4. Care sunt principalele dificultăți întâmpinate în prima perioadă? De ce v-a fost cel mai mult dor (casă, prieteni, limba, mâncare, tradiții, alte aspecte...)? V-au așteptat anumiți conaționali?
Principala dificultate a fost faptul că nu cunosteam limba. De asemenea, mi-e dor de casa, de părinții mei și chiar de mâncarea tradițională. Nu există nici un compatriot care să mă aștepte, doar sotul meu.

4. V-ați simțit „diferit”? Ce ați crezut despre oameni? Ce au crezut ei despre d-voastră?
Da, m-am simțit diferită și am crezut că oamenii sunt superficiali și că mă consideră analfabeta.

După o anumită perioadă de timp (6 luni/1 an)

1. Ce ați făcut pentru a vă integra în noua țară?
Am învățat limba.

2. V-a ajutat cineva (instituții, asociații, diferite persoane, nativi sau imigranți) să vă integrați la nivelul comunității?

Am primit ajutor de la Asociația Donne-Nissà.

3. Ați simțit că ajutorul primit a fost suficient? Ce anume s-ar fi putut face, dar nu a fost făcut pentru a vă ajuta în vederea integrării?
Pentru mine ajutorul primit a fost destul. Am înțeles cum merg treburile pe aici și am reușit să fac totul singură.

4. Care ați simțit că a fost cel mai eficient ajutor pe care l-ați primit?
Cel mai eficient ajutor primit a fost din partea Asociației Donne-Nissà.

Acum

1. Este țara în care locuiți acum cea înspre care ați plecat inițial? Ați obținut cetățenia? V-ați mutat între timp? Dacă da, de ce?

Da, acum locuiesc in aceeasi tara in care am ajuns prima data, dar in 4 ani nu am reusit sa obtin cetatenia.

2. [pentru persoanele care încă locuiesc în străinătate] Ce credeți acum despre țara în care locuiți? Păreră d-voastră este în concordanță cu ceea ce ați crezut înainte de a vă stabili?

Acum cunosc Italia mai bine si mi-am schimbat parerea initiala.

3. Există o serie de evenimente la care ați asistat (rasism, indiferență, răceală, etc.) sau prin care ați trecut d-voastră?

Da, am avut parte de cateva episoade rasiste, dar intotdeauna am fost pe pozitie si totul s-a incheiat cu bine.

4. Considerați că diferențele existente între țara de origine și țara în care v-ați stabilit s-au intensificat sau au scăzut în inensitate odată cu trecerea timpului? Au rămas aceleași?

Consider ca diferentele dintre Romania si Italia au crescut in timp chiar daca acum in Romania se imbunatatesc multe lucruri. Avem nevoie de mai mult timp.

5. Cum priviți în urmă experiența pe care ați trăit-o?

- a. Există ceva ce ați învățat de la noii concetățeni (slujbă, cultură, mâncare, stil de viață, instituții sociale și politice, etc.)?

Am invatat ce inseamna munca.

- b. Există ceva ce considerați că ei au învățat de la d-voastră?

Da, demnitatea.

- c. Există ceva ce considerați că ar putea să învețe de la d-voastră dacă v-ar cunoaște mai bine?

Da, ca fiecare persoana este diferita.

- d. Care sunt sentimentele d-voastră? Aveți regrete? Dacă ar fi să dați timpul înapoi, ați alege aceeași locație? Sau ați merge în altă parte? Sau ați fi rămas acasă, în țara de origine?

Daca as putea da timpul inapoi, nu as fi parasit tara deoarece mi-e foarte dor de familia mea. De asemenea, cred ca mi-ar placea sa vin in acelasi loc.

Și nu în ultimul rând: Ce credeți despre viitor? Veți rămâne în noua d-voastră țară? Sau veți merge în altă parte? Sau vă veți întoarce acasă?

Nu am hotarat inca ce vom face, deocamdata stam aici iar pe viitor poate ne vom intoarce acasa.